

(Dagsordensforslag nr. D 31).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag om motiveret dagsorden indgår i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

I Fremskridtspartiet hilser vi med stor tilfredshed, at SF har taget initiativ til en debat her i dag om kommunernes økonomi for 1994, men når jeg så hører fru Pernille Frahms indlæg, ikke mindst her i dag, men også det indlæg, fru Pernille Frahm havde i Jyllands-Posten påskedag, må jeg nok sige, at jeg nærmest får gåsehud, for alt det munder jo ud i en hel masse økonomi. Hvis regeringen og Folketinget efterkom en dagsorden som den, der her er lagt op til, ville det betyde en eksplosion i de kommunale skatteprocenter, og jeg synes, fru Pernille Frahm slap let og elegant uden om hele det spørgsmål.

Hvad angår børnepasningen, kan jeg da også have sympati for, at kommunerne løser det problem, men Rom blev nu ikke bygget på én gang, og der er jo sket det på børnepasningsområdet – det håber jeg at også SF har skrevet sig bag øret – at den børnepakke, der blev vedtaget i Folketinget for nogle år siden, og hvorefter det faktisk kun koster 200 kr. at få det andet barn passet, i realiteten har betydet en eksplosion i antallet af børn, der ønskes passet. Problemerne er altså ikke så lette at løse, som SF vil gøre det til, og jeg synes også, det er lidt kedeligt, at vi dermed lægger en kæmpeafstand mellem synspunkterne, for mens vi går ind for, at vi skal holde en moderat linie i skatteudskrivningen, kan jeg forstå af debatten her i dag, at der fra SF's side klart lægges op til, at det skal gå meget stærkt med hensyn til forhøjelse af skatterne. Det håber jeg regeringen vil tage afstand fra senere under debatten.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg tror, jeg fik sagt i min tale, at vi ikke forventer, at denne økonomiske lempelse skal hentes ind alene gennem skatteforhøjelser, men at det først og fremmest handler om et

øget bloktilskud fra staten til kommunerne. Vi mener ikke, at der kan sættes den aktivitet i gang, at der kan komme den øgede serviceudvidelse, og at vi kan få de folk i arbejde, som vi ønsker, uden at vi laver en finanspolitisk lempelse over for kommunerne.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Ja, så kom det jo frem. Der skal ikke ske forhøjelser af skatterne i kommunerne, siger fru Pernille Frahm, men derimod skal bloktilskuddene fra staten forhøjes. Jamen så er vi nøjagtig lige vidt. Hvor kommer statens penge fra? De kommer jo også enten fra forhøjelse af de personlige skatter eller eventuelt i form af forhøjelse af forskellige statslige afgifter. Så det, fru Pernille Frahm vil, er altså tilsyneladende, at kommunernes udgifter skal føres over på staten. Ingen af disse synspunkter er reelt til at sluge for Fremskridtspartiet.

Klaus Hækkerup (S):

Som indenrigsministeren redegjorde for det, er regeringen allerede i gang med forhandlingerne med kommunerne om forudsætningerne og rammerne for den kommunale budgetlægning for 1994.

Det er i sig selv overordentlig tilfredsstillende, og det er selvfølgelig også vanskeligt på nuværende tidspunkt at sige noget sikkert om de økonomiske vilkår i 1994, specielt da den økonomiske udvikling i de kommende år vil være stærkt præget af udfaldet af folkeafstemningen den 18. maj om Danmarks placering i det europæiske samarbejde.

Forhandlingerne med kommunerne føres med Kommunernes Landsforening, med Amtsrådsforeningen i Danmark, med Københavns Kommune og med Frederiksberg Kommune.

I modsætning til tidligere er kommunerne i dag i den situation, at det er en flertalsregering, de forhandler med. Regeringen kan altså indgå aftaler, der vil have et flertal bag sig i Folketinget. Omvendt, ved vi jo, med disse forhandlinger er det for de kommunale organisationers vedkommende. Her er der tale om, at de ikke har nogen formel forhandlingskompetence på deres medlemmers vegne. De kan alene henstille til kommunerne og til amtskommunerne, hvordan de skal indrette sig, når de vedtager